

مدل‌سازی پایداری شبکه‌های سدهای خاکی در شرایط بهره‌برداری مختلف در مقابل زلزله با استفاده از نرم‌افزار المان محدود دو بعدی

نیما توکلی شیرازی^۱، غلامرضا عزیزان^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی عمران - گرایش مهندسی آب، دانشگاه سیستان و بلوچستان پردیس بین‌المللی چابهار، چابهار، ایران
n.tavakoli.sh@mail.usb.ac.ir

۲- استادیار، گروه مهندسی عمران، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران
g.azizyan@eng.usb.ac.ir

چکیده

تحلیل پایداری شبکه‌های سدهای خاکی در مقابل زلزله در شرایط بهره‌برداری مختلف از مهمترین مسائل مدنظر در طراحی سدهای خاکی است. در این مقاله با استفاده از نرم‌افزار دو بعدی مبتنی بر روش المان محدود اقدام به تحلیل پایداری شبکه‌های سد خاکی ویستان در مقابل زلزله در شرایط بهره‌برداری مختلف شده است. در تحلیل‌ها اثرات نوامان نشت و تراویش از بدنه سد و زلزله در سه مرحله بهره‌برداری انتهای ساختمان سد و قبل از آب‌گیری، تحلیل سریع از رقوم نرمال، و بهره‌برداری نرمال به روش شبکه‌استاتیکی بررسی شده است. نتایج تحقیق نشان داد که پایداری شبکه سد خاکی در مقابل زلزله در مراحل بهره‌برداری مختلف متفاوت است و موقعیت سطوح لغزش بحرانی متوجه تغییر می‌کند و در مسائل طراحی لازم است، کنترل پایداری در بحرانی ترین شرایط و مطابق نوصیه‌های طراحی صورت پذیرد.

واژه‌های کلیدی: سد خاکی، پایداری شبکه، ویستان، زلزله، شبکه‌استاتیکی، بهره‌برداری

۱. مقدمه

سدهای خاکی یکی از مهم‌ترین سازه‌های جمع‌آوری آب برای اهداف کشاورزی می‌باشند (فرآب، ۱۳۸۶). یکی از مهم‌ترین بخش‌های طراحی سد، کنترل پایداری آن در شرایط بهره‌برداری مختلف است. این بخش هم به لحاظ فنی و هم اقتصادی دارای جایگاه ارزشمندی است و در سدهای خاکی این مسئله اهمیت بیشتری دارد (نورزاد، ۱۳۸۷). شبکه‌های بالادست و پائین دست سدهای خاکی یکی از عوامل عمده و موثر در در پایداری این نوع سازه می‌باشد. این شبکه‌ها به طور کلی تابع نوع مصالح خاکی مورد استفاده، وضعیت پی سد و ارتفاع آن است (قهرمانی و صاحب‌زاده، ۱۳۸۳).

شبکه‌های خاکی عموماً در حدود ۱:۵ تا ۱:۲ در جهت افقی و ۱ در جهت قائم) و همانطور که اشاره شد، انتخاب این شبکه‌ستگی به نوع مصالح خاکی مورد مصرف دارد (نورزاد، ۱۳۸۷). هرچه مصالح خاکی درشت دانه‌تر باشند می‌توان شبکه‌بیشتری را انتخاب کرد و بالعکس هرچه مصالح ریزدانه‌تر باشند، شبکه ملایمتری نیاز است (Jibson, 2011). محدوده شبکه‌های فوق در صورتی مناسب است که خط افت ناگهانی سطح آب مطرح نباشد. در صورت وجود این مسئله باید در انتخاب شبکه بالادست دقت بیشتری به عمل آورد (نورزاد و همکاران، ۱۳۸۹). چنانچه مصالح بالادست بدنه سد دارای نفوذپذیری کم باشد، در صورت وقوع افت ناگهانی سطح آب، فشار آب منفذی داخل بدنه سد نمی‌تواند به سرعت پخش شود، از این رو فشار زیادی به سطح شیدار بالادست وارد خواهد کرد که ممکن است موجب ریزش یا لغزش آن گردد. در هر صورت در چنین مواردی باید شبکه بالادست را خیلی کمتر انتخاب کرد، به طوری که گاه مقدار آن به ۱:۸ و حتی ۱:۱۰ یا